

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

FCI - Standard č. 61 / 21.1.2004 / D

ST. BERNHARDSHUND (BERNHARDINER)
Svatobernardský pes (bernardýn)

ZEMĚ PŮVODU: Švýcarsko

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO ORIGINÁLNÍHO STANDARDU: 29. 10. 2003.

POUŽITÍ: Společenský, strážní a hlídací pes ke hlídání statků.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 2 Pinčové a knírači,

molosové, švýcarští

salašničtí psi a jiná

plemena

Sekce 2.2 - molosové, horští psi.

Bez pracovní zkoušky.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: v průsmyku Velkého Sv. Bernarda ve výši 2469 m nad mořem založili mniši v 11. století hospic určený jako útočiště pro cestující a poutníky. V tomto hospicu se od poloviny 17. století chovali na hlídání a na ochranu velcí horští psi. Existence těchto psů je doložena obrazově od roku 1695 a písemně poznámkou v písemnostech hospicu z roku 1707. Tito psi se brzy začali používat jako průvodci a zvláště jako záchranářští psi pro cestující zbloudilí v mlze a ve sněhu. Kroniky publikované v řadě jazyků hovoří o četných lidských životech, které tito psi vyrvali jisté smrti, a ústní zprávy vojáků, kteří v roce 1800 překročili tento průsmyk s Napoleonem, zvýšily v 19. století popularitu bernardýnů, kterým se v té době říkalo „pes Barry“, po celé Evropě. Legendární Barry se stal pravzorem psa – záchranáře.

Přímými předky svatobernardského psa byli velcí sedláčtí psi značně rozšíření v okolí, kteří byli vyšlechtěni během několika málo generací podle stanoveného ideálního typu až do dnešní podoby tohoto plemene. Jako první začal doklady o předcích svých psů vystavovat v roce 1867 Heinrich Schumacher z Hollingenu u Bernu.

V únoru 1884 byla otevřena švýcarská plemenná kniha SHSB (Schweizerische Hundestammbuch); vůbec prvním záznamem byl bernardýn Leon a dalších 28 záznamů se týkalo rovněž bernardýnů. Dne 15. března 1884 byl v Basileji založen Švýcarský klub pro svatobernardské psy. U příležitosti mezinárodního kynologického kongresu 2. června 1887 byl svatobernardský pes oficiálně uznán jako švýcarské plemeno psů a standard tohoto plemene byl prohlášen za závazný. Od té doby je bernardýn švýcarským národním plemenem.

CELKOVÝ VZHLED: Existují dvě variety svatobernardského psa:

- krátkosrstá varieta (s patrovou srstí) a

- dlouhosrstá varieta.

Obě variety jsou pozoruhodné velikosti a celkového vzhledu; mají harmonické, silné, houževnaté a svalnaté tělo s impozantní hlavou a pozorným výrazem.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

- Ideální poměr kohoutkové výšky k délce trupu (měřeno od vrcholu ramenního kloubu k sedacímu hrbolu) = **9 : 10**.
- Ideální poměr kohoutkové výšky k hloubce hrudníku: viz obrázek.
- **Celková délka hlavy poněkud přesahuje třetinu kohoutkové výšky.**
- **Poměr hloubky tlamy (měřeno v nasazení tlamy) k délce tlamy činí 2 : 1.**
- **Délka tlamy poněkud přesahuje třetinu celkové délky hlavy.**

CHOVÁNÍ / CHARAKTER (POVAHA): povaha přátelská; temperament klidný až živý; ostražitý.

HLAVA: mohutná, impozantní a výrazná.

MOZKOVNA:

Lebka: silná, široká, při pohledu zepředu a z profilu lehce klenutá; V afektu tvoří nasazení uší s temenem rovnou linií, která přechází po stranách v měkké oblé linii do silně vyvinutých a vysokých partií lící. Čelo směrem k tlamě strmě klesá. Týlní hrbol je jen mírně zdůrazněn. Horní nadočnicové oblouky silně vyvinuty. Silně vyvinutá čelní rýha začínající u kořene nosu probíhá středem mozkovny a temena hlavy. Kůže na čele tvoří nad očima lehké vrásky, které se sbíhají k čelní rýze; při vzrušení jsou vrásky výrazněji vyznačeny, jinak jsou spíše nenápadné.

Stop: výrazně vyjádřen.

LEBKA OBLIČEJOVÉ ČÁSTI:

Nosní houbka: Černá, široká a hranatá; nosní otvory široce otevřené.

Tlama: stejnoměrně široká. Hřbet nosu rovný, s lehkou rýhou.

Pysky: okraje pysků jsou černě pigmentované. Pysky horní čelisti silně vyvinuté, pevné a ne příliš visící; od nosu tvoří velký oblouk. Koutek tlamy zůstává viditelný.

Čelisti / zuby: horní i dolní čelist silná, široká, obě jsou stejně dlouhé. Dobře vyvinutý, pravidelný a úplný nůžkový **nebo klešťový** skus.

Těsný předkus bez ztráty kontaktu řezáků je přípustný. Chybění PM1 (prvních třehových zubů) a M3 se toleruje.

Oči: středně velké, tmavě hnědé až oříškově hnědé, přiměřeně hluboko uložené, s přátelským výrazem. Přirozeně pevně uzavřená víčka jsou žádoucí; malý ohyb s kouskem viditelné spojivky u dolního víčka a malý ohyb horního víčka jsou přípustné. celé okraje víček černě pigmentované.

Uši: středně velké, vysoko a široko nasazené. Ušní boltce silně vyvinuté. Ucho hebké, trojúhelníkové, se zaoblenou špičkou; zadní okraj ucha lehce odstává, přední okraj přiléhá k lícím.

KRK: Silný a dostatečné délky; lalok na hrdle a krku přiměřeně vyvinutý.

TRUP:

Obecně: celkový vzhled impozantní a harmonický, statný a dobře osvalený.

Kohoutek: dobře vyjádřen.

Hřbet: široký, silný, pevný. Hřbetní linie probíhá až k bedrům rovně a vodorovně.

Zád: dlouhá, málo skloněná, harmonicky přecházející v nasazení ocasu.

Hrud: hrudní koš přiměřeně hluboký s dobře klenutými žebry, ale není sudovitý. Hrudník nezasahuje hlouběji než k loktům.

Spodní linie z profilu a břicho: směrem dozadu lehce vtažené.

OCAS: v nasazení široký a silný. Ocas dlouhý a těžký, poslední ocasní obratel sahá nejméně k patě; v klidu volně visí, nebo je v poslední třetině lehce zahnutý směrem nahoru; při vzrušení je ocas nesen výš.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY:

Obecně: hrudní končetiny při pohledu zepředu rovné a rovnoběžné, přiměřeně široko postavené.

Plece: lopatky šikmo uložené, osvalené a dobře přiléhající.

Nadloktí: delší než lopatka; úhel mezi lopatkou a nadloktím není příliš otevřený.

Loket: přiléhající.

Předloktí: rovné, silných kostí, se suchými svaly.

Přední nadprstí: při pohledu zepředu postavené svisle a tvoří prodloužení předloktí. při pohledu ze strany lehce skloněné.

Tlapy hrudních končetin: široké, se silnými, těsně přiléhajícími a silně klenutými prsty.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový dojem: Pánevní končetiny přiměřeně zaúhlené a svalnaté. Při pohledu zezadu jsou pánevní končetiny rovnoběžné a nejsou postaveny příliš úzce

Stehna: silná, svalnatá, stehna jsou široká.

Kolenní klouby: dobře zaúhlené, nejsou vytočené ven, ani vtočené dovnitř.

Lýtka: šikmo postavená, poměrně dlouhá.

Hlezna: lehce zaúhlená a pevná.

Zadní nadprstí (nárt): při pohledu zezadu rovná a paralelně postavená.

Tlapy pánevních končetin: široké, se silnými, těsně přiléhajícími a silně klenutými prsty. Paspárky se tolerují, pokud nebrání v plynulém pohybu psa.

CHODY: Harmonický prostorný pohyb s dobrým posuvem vycházejícím z pánevní končetiny; hřbet zůstává za pohybu stabilní a klidný. Přední i zadní tlapy se posouvají přímo kupředu.

OSRSTĚNÍ

SRST:

Krátkosrstá varieta (s patrovou srstí): krycí srst hustá, hladká, přiléhající a hrubá. Podsada bohatá. Stehna s lehce vyvinutými kalhotami; ocas hustě osrstěný.

Dlouhosrstá varieta: středně dlouhá rovná krycí srst s bohatou podsadou. Obličejová část hlavy a uši s krátkou srstí; na zádi a kyčlích většinou srst trochu zvlněná; hrudní končetiny s praporci; silně vyvinuté kalhoty na stehnech; ocas huňatý.

BARVA: Základní barva bílá s menšími nebo většími červenohnědými plotnami (bílá s plotnami) až splývající červenohnědá příkrývka na hřbetě a bocích (plášťové zbarvení) Roztrhaný plášť (příkrývka přerušovaná bílou) se hodnotí jako rovnocenný. Žíhaná červenohnědá je přípustná. Hnědožlutá se toleruje. Tmavé lemování na hlavě je žádoucí. Nádech černé na těle se toleruje.

Předepsané bílé odznaky: hrud', tlapy, špička ocasu, pás kolem čenichu, lysinka a skvrna na týle.

Žádoucí bílé odznaky: bílý límec, symetrická tmavá maska.

VELIKOST:

<u>Kohoutková výška:</u>	Minimální výška:	Psi	70 cm.
	Minimální výška:	Feny	65 cm.
	Maximální výška:	Psi	90 cm.
	Maximální výška:	Feny	80 cm.

Hodnocení psů přesahujících maximální výšku se nesnižuje, pokud je jejich celkový vzhled harmonický a pokud je jejich pohyb korektní.

VADY: Jakákoliv odchylka od výše uvedených bodů se musí považovat za vadu, jejíž hodnocení musí být v přesném poměru s odchylkou.

- Chybějící pohlavní výraz.
- Neharmonický celkový vzhled.
- V poměru s velikostí příliš krátké končetiny.
- Příliš silná tvorba vrásek na hlavě a na krku.
- Příliš krátká nebo příliš dlouhá tlama.
- Ven spadající pysky dolní čelisti.
- Chybějící zuby (kromě PM1 a M3). Malé zuby (zejména řezáky).
- Lehký předkus.
- Světlé oči.
- Nedostatečně uzavřená víčka.
- Pronesený hřbet, kapří hřbet.
- Zád' přestavěná nebo silně spadající.
- Ocas nesený stočený na hřbetu.
- Chybějící předepsané bílé znaky.
- Křivé nebo silně vytočené hrudní končetiny.
- Strmé záuhlení, kravský postoj nebo sudovitý postoj pánevních končetin.
- Chybný pohyb.
- Kadeřavá srst.
- Neúplná nebo nedostatečná pigmentace nosní houby, kolem nosu, na pyscích a na očních víčkách.
- Chybná základní barva (například červenohnědé tečky nebo stříkance v bílé srsti).

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Slabá povaha, agresivita.
- Podkus, výrazný předkus.
- Modré oči (skleněné oči).
- Entropium, ektropium.
- Zcela bílá srst nebo zcela červenohnědá srst (chybí základní barva).
- Jinak zbarvená srst.
- Nedosažení minimální kohoutkové výšky.

Psi vykazující patrné fyzické abnormality a nebo projevující vady chování musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi musí mít dvě očividně normálně vyvinutá varlata, která se nacházejí zcela v šourku.

Tento změněný standard vstoupí v platnost od dubna 2004.